

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี

STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM PERFORMANCE

OF WAT UDOMRANGSEE SCHOOL

ขวัญเนตร มุลทองจาด¹

KWANNED MULTONGCHAD

นุชนรา รัตนศิริประภา²

NUCHNARA RATTANASIRAPRAPH

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบ 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี 2) ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน และ 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรของโรงเรียนวัดอุดมรังสี จำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี มี 5 แนวทาง เช่น 1) ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น 2) ควรสร้างแบบประเมินนักเรียนให้มีความหลากหลาย ใช้โปรแกรมประเมินพฤติกรรมนักเรียนมาใช้ในการดำเนินการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน 3) ควรสำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมที่จะ

¹ นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเสริมสร้างประสบการณ์ของนักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ 4) ควรจัดการอบรมครู เรื่องเทคนิคการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อให้สามารถให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น 5) ควรมีการชี้แจง ผู้ปกครองให้ทราบถึงถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

The purpose of this research was to find out; 1) the student care and support system performance of Wat Udomrangsee school 2) the comparison of student care and support system performance of Wat Udomrangsee school classified by sex, age, education, position and experience in school and 3) the developmental guidelines of student care and support system performance of Wat Udomrangsee school. The sample were 92 personnel. The research tools were an opinionnaire and focus group discussion. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and content analysis.

The results found.

1. The student care and support system performance of Wat Udomrangsee school, as a whole and as an individual, were at the high level

2. The comparison of student care and support system performance of Wat Udomrangsee school classified by sex, age, education, position and experience in school, there were no significant.

3. There were developmental guidelines of student care and support system performance of Wat Udomrangsee school there. They are; 1) should manage activities for promote the relationship between the teachers and students and know students individually. 2) should create a variety of student assessment forms, have a student behavior assessment program for recognizing individual students update the current data. 3) should survey the demand to propose activities that can develop knowledge, skill, and experience of students. 4) Should provide training for teachers of the basic counseling technical in order to consult and solve problem directly and 5) should explain to parents are awareness of the real reason of the referring system.

Keywords : STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อ การแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการ เปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดสาระเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา 54 รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับ การศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และ รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษา ทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้ มาตรฐานสากล ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่ง พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การพัฒนานักเรียนให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังไว้ โดยผ่าน กระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและ การช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาเนื่องจากสภาพสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่าปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันใน รูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวลความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม หรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิต และสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นภาพความสำเร็จที่เกิดจาก การพัฒนานักเรียนให้เป็น ไปตามที่มุ่งหวังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคนโดยเฉพาะ บุคลากรครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์ และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสีว่าอยู่ในระดับใด และมีแนวทางการพัฒนา
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสีอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี
2. เพื่อทราบผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี
เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน
3. เพื่อทราบแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี

วิธีการวิจัย

ประชากร

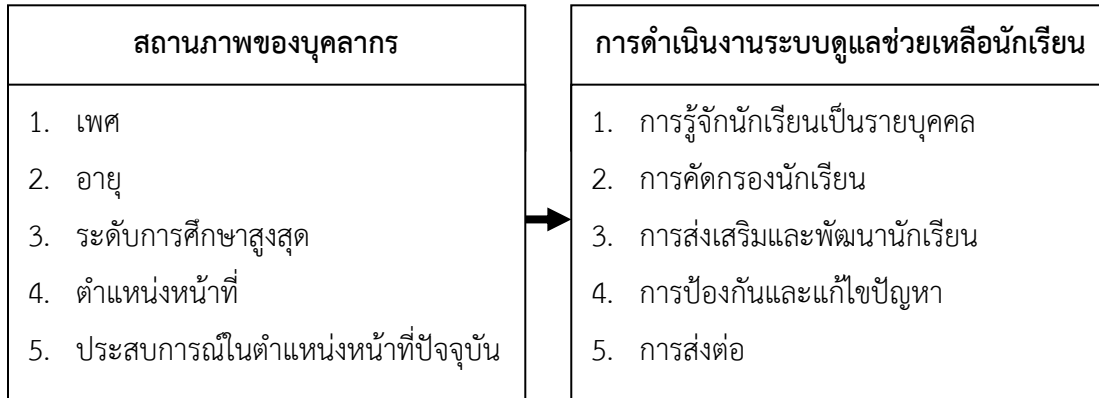
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรของโรงเรียนวัดอุดมรังสี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 113 คน
ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน 4 คน หัวหน้าสายชั้น 11 คน หัวหน้ากลุ่ม
สาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 9 คน และครู 88 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน/รองผู้อำนวยการโรงเรียน/หัวหน้า
สายชั้น/หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 20 คน และครู จำนวน 72 คน โดยใช้
วิธีการสุ่มแบบแบ่งประเภท (stratified random sampling) จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
สูงสุด ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน
2. ตัวแปรตาม เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี
ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) การรู้จัก
นักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไข
ปัญหา และ 5) การส่งต่อ ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 ขอบเขตของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ฉบับแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน มีลักษณะเป็นแบบตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้

ตอนที่ 2 สอบถามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยออกแบบเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าของลิกเคอร์ต (Likert,1961)

2. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เพื่อทราบแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี จำนวน 1 ฉบับ ให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือ ตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ซึ่งมีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00 และหาค่าความเที่ยง โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach,1974) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.976

2. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือโดยมีศึกษาการสร้างและออกแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม หลักการ องค์ประกอบของการสนทนากลุ่ม และวิธีการดำเนินการสนทนากลุ่ม คัดเลือกหัวข้อนำมาเป็นประเด็นในการสนทนา เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยกำหนดไว้ 7 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริหารทั่วไป 2 คน หัวหน้าสายชั้น 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 1 คน และครู 2 คน จากนั้นดำเนินการสนทนากลุ่มตามวันเวลาที่ออกแบบไว้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ความถี่และร้อยละ
2. การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี สถิติที่ใช้คือ มัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)
4. การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี จากแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง “การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี” เสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี

ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้มัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่ามัชฌิมเลขคณิตไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โดยภาพรวม

ด้าน	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.37	0.42	มาก	5
2	การคัดกรองนักเรียน	4.13	0.59	มาก	2
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.31	0.52	มาก	3

ด้าน	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.31	0.52	มาก	4
5	การส่งต่อ	4.19	0.60	มาก	1
รวม		4.26	0.47	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.42) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.52) การป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.52) การส่งต่อ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.60) และการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.42 – 0.60 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบุคลากร

ในการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ใช้การวิเคราะห์การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยภาพรวมและรายด้าน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 2 - 6

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ

ด้าน	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	เพศชาย (n = 19)		เพศหญิง (n = 73)		t	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.31	0.35	4.38	0.43	-0.74	.46
2	การคัดกรองนักเรียน	4.13	0.59	4.13	0.59	-0.01	.99
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.19	0.55	4.34	0.51	-1.06	.29
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.19	0.49	4.34	0.53	-1.05	.30
5	การส่งต่อ	4.14	0.46	4.20	0.63	-0.42	.68
รวม		4.19	0.45	4.28	0.48	-0.70	.48

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามอายุ

ด้าน	การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.447	3	.149	.846	.473
		ภายในกลุ่ม	15.511	88	.176		
		รวม	15.959	91			
2	การคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.598	3	.533	1.558	.205
		ภายในกลุ่ม	30.084	88	.342		
		รวม	31.682	91			
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.149	3	.383	1.428	.240
		ภายในกลุ่ม	23.615	88	.268		
		รวม	24.765	91			
4	การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	1.059	3	.353	1.296	.281
		ภายในกลุ่ม	23.966	88	.272		
		รวม	25.025	91			
5	การส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	2.819	3	.940	2.801	.145
		ภายในกลุ่ม	29.518	88	.335		
		รวม	32.337	91			
รวม		ระหว่างกลุ่ม	1.105	3	.368	1.680	.177
		ภายในกลุ่ม	19.302	88	.219		
		รวม	20.408	91			

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ความคิดเห็นของทุกช่วงอายุ ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี
เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ด้าน	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ปริญญาตรี (n = 53)		ปริญญาโท (n = 39)		t	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.37	0.46	4.36	0.37	0.08	.93
2	การคัดกรองนักเรียน	4.18	0.61	4.07	0.57	0.92	.36
3	การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	4.25	0.60	4.38	0.39	-1.21	.23
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.29	0.60	4.33	0.41	-0.34	.74
5	การส่งต่อ	4.22	0.64	4.15	0.54	0.51	.62
รวม		4.26	0.55	4.26	0.36	0.05	.96

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโท มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี
เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ด้าน	การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ฝ่ายบริหาร (n = 20)		ครู (n = 72)		t	Sig.
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.27	0.44	4.40	0.41	-1.21	.24
2	การคัดกรองนักเรียน	4.01	0.59	4.17	0.59	-1.09	.28
3	การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	4.21	0.54	4.34	0.52	-0.99	.32
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.17	0.47	4.35	0.53	-1.33	.19
5	การส่งต่อ	4.00	0.50	4.24	0.61	-1.65	.10
รวม		4.13	0.46	4.30	0.47	-1.43	.16

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่าฝ่ายบริหารและครู มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

ด้าน	การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.
1	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.822	3	.274	1.593	.197
		ภายในกลุ่ม	15.137	88	.172		
		รวม	15.959	91			
2	การคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.794	3	.598	1.761	.161
		ภายในกลุ่ม	29.888	88	.340		
		รวม	31.682	91			
3	การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.318	3	.106	.381	.767
		ภายในกลุ่ม	24.447	88	.278		
		รวม	24.765	91			
4	การป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	.967	3	.322	1.179	.322
		ภายในกลุ่ม	24.057	88	.273		
		รวม	25.025	91			
5	การส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	1.888	3	.629	1.819	.150
		ภายในกลุ่ม	30.449	88	.346		
		รวม	32.337	91			
รวม		ระหว่างกลุ่ม	.990	3	.330	1.496	.221
		ภายในกลุ่ม	19.418	88	.221		
		รวม	20.408	91			

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน พบว่า ความคิดเห็นของประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันระหว่าง 1 – 10 ปี, 11 – 20 ปี, 21 – 30 ปี และ 31 ปีขึ้นไป ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี

จากการสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ผู้วิจัยได้สรุปแนวทางเป็นรายข้อดังนี้

- 1) ควรจัดเวลาให้ครูได้มีกิจกรรมร่วมกับนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น
- 2) ควรเพิ่มแบบประเมินนักเรียนให้มีความหลากหลาย ใช้โปรแกรมพฤติกรรมนักเรียนเพื่อความสะดวกและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
- 3) ควรสำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะ และเสริมสร้างประสบการณ์ของตนเองให้เต็มตามศักยภาพ
- 4) ควรจัดอบรมครูเรื่องเทคนิคการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อสามารถให้คำปรึกษาได้เหมาะสมกับลักษณะของปัญหา
- 5) ควรมีการชี้แจงผู้ปกครองให้เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการส่งต่อนักเรียน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่ามัธยฐานเลขคณิตจากมากไปน้อย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ และการคัดกรองนักเรียน
2. เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี พบว่ามี 5 แนวทาง เช่น 1) ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น 2) ควรสร้างแบบประเมินนักเรียนให้มีความหลากหลาย ใช้โปรแกรมประเมินพฤติกรรมนักเรียนมาใช้ในการดำเนินการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน 3) ควรสำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมที่สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเสริมสร้างประสบการณ์ของนักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ 4) ควรจัดการอบรมครูเรื่องเทคนิคการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อสามารถให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น 5) ควรมีการชี้แจงผู้ปกครองให้ทราบถึงถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน

การอภิปรายผล

1. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนวัดอุดมรังสี มีการวางแผนสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการแบ่งคณะกรรมการแต่ละฝ่ายดำเนินงานชัดเจน มีครูที่ปรึกษาให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง จัดการเก็บข้อมูลของนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นขั้นตอน มีการใช้แบบประเมิน SDQ ร่วมกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน มีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนครบทุกคนเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักนักเรียนทุกคน ด้านการคัดกรองนักเรียน มีการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียนจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนทุกกลุ่ม ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ เกิดความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมโฮมรูม การเยี่ยมบ้าน การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน และจัดทำโครงการ กิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา บริการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นแก่นักเรียน และจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อ กรณีที่มีบางปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็มีขั้นตอนส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัฐพร จินสายใจ (2557) เรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบุศรินทร์ ประคำมินทร์ (2558) เรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน อำเภอธาดูปทุม จังหวัดนครพนม ผลการวิจัย

พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน อำเภอธาดูปทุม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวราวุฒิ เหล่าจินดา (2559) เรื่องศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการศึกษาพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรเพ็ญ จิระณัฐวิรุณกุล (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของฤทธิชัย ภู่อ่างค์ (2563) ได้ทำศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความต้องการจำเป็นในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน จำแนกตามกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน พบว่าไม่แตกต่าง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร ครูและบุคลากรของโรงเรียนวัดอุดมรังสี มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเหมือนกัน อาจเพราะผู้บริหาร ครูและบุคลากรของโรงเรียนวัดอุดมรังสี ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการประสานงานที่ดีและระหว่างครูกับผู้ปกครอง เพื่อจะได้ดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความสุขและสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ทั้งนี้ครูประจำชั้นมีการเก็บข้อมูลประวัติขั้นพื้นฐานในวันมอบตัว มีการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในการร่วมกิจกรรม และมีการดำเนินกิจกรรมเยี่ยมบ้านที่ทำให้ครูรู้ถึงชีวิต สังคม ความเป็นอยู่ของนักเรียนแต่ละคน ทราบชีวิตความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมทางบ้านของนักเรียน โดยการพบปะสนทนากับผู้ปกครองนักเรียนเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น รวมถึงเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายให้เหมาะสมสอดคล้อง กับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จัดกิจกรรมส่งเสริมที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามสนใจเต็มตามศักยภาพ เช่น การจัดตั้งชุมนุมดนตรี มีการให้ออกงานการแสดงงานสำคัญต่าง ๆ และยังเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาให้ความรู้ ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หากิจกรรมที่ทำให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีการประสานหน่วยงานภายนอก เช่น ครูแนะแนว จากโครงการครูแนะแนว โดยเป็นโครงการที่ประสานกำลังระหว่างตำรวจจากสถานีตำรวจเขตหนองแขม โรงเรียนวัดอุดมรังสี ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เข้าแก้ไขปัญหาเยาวชนเสพติดร่วมกัน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ “ราษฎร์ - รัฐ ร่วมใจต้านภัยยาเสพติด” อันเป็นแนวทางแก้ไขปัญหายาที่ยั่งยืน อีกทั้งเป็นโครงการด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่มีรูปแบบที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกอื่นๆ เช่น ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ

เขตหนองแขม ศูนย์สาธารณสุข 48 โดยมีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ที่พร้อมช่วยเหลือในการส่งต่อ มีการติดตามผลและสรุปข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพัฒน์ ภักดีโพธิ์ (2558) เรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี พบว่า ควรดำเนินการพัฒนา ดังนี้ ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น ควรสร้างแบบประเมินนักเรียนให้มีความหลากหลาย ใช้โปรแกรมประเมินพฤติกรรมนักเรียนมาใช้ในการดำเนินการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ครูประจำชั้นควรสำรวจความต้องการในการจัดกิจกรรมที่จะสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเสริมสร้างประสบการณ์ของนักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ ผู้บริหารควรจัดการอบรมครูเรื่องเทคนิคการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อสามารถให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น โรงเรียนควรมีการชี้แจงผู้ปกครองให้ทราบถึงถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาวิจัย พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และในด้านการคัดกรองนักเรียน และการส่งต่อ มีความเข้มข้นเลขคณิตลำดับสุดท้าย ทั้ง 2 ด้าน ดังนั้น ผู้บริหารและครูควรให้ความสำคัญในเรื่องการคัดกรองนักเรียน ควรมีการประชุมครูเพื่อร่วมกำหนดเกณฑ์การคัดกรองในการจัดกลุ่มนักเรียน ให้สามารถแยกกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาได้อย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่การช่วยเหลือนักเรียน และควรมีการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน เพื่อจัดทำสารสนเทศผลการคัดกรองนักเรียนทุกระดับจัดเก็บอย่างเป็นระบบ และด้านการส่งต่อ ผู้บริหารควรมีการจัดดำเนินการอบรมให้ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจต่อการส่งต่อนักเรียน และมีการชี้แจงให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของการส่งต่อ โดยการส่งจดหมายเชิญประชุม แจ้งกำหนดการ และผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน รวมทั้งประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญหรือองค์กรภายนอกเพื่อให้มีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

2. ในสถานการณ์ปัจจุบันมีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้โรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนให้มีการจัดการเรียนการสอน Online, On Air, On Hand และ On Site ซึ่งโรงเรียนควรจัดการอบรมและให้ความรู้ครูและบุคลากร นำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ในรูปแบบออนไลน์ เช่น การเก็บข้อมูลพื้นฐานนักเรียนในรูปแบบ google form การเยี่ยมบ้านนักเรียนออนไลน์ และการประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ออนไลน์

เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- จิรัฐพร จินสายใจ. (2557). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม (งานค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร), 107-109.
- บุศรินทร์ ประคำมินทร์. (2558). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน อำเภอหาดุพนม จังหวัด นครพนม, วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม ปีที่ 5 (ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม – สิงหาคม 2558), 111.
- พรเพ็ญ จิระณัฐวิรุฬ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย, วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ 10 (ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2562), 326.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560) ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 134, ตอนที่ 40 ก (6 เมษายน 2560), 14.
- ฤทธิ์ธวัช ภู่อ่างค์. (2563). การศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3, วารสารการบริหารการศึกษาและ ภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุพรรณบุรี ปีที่ 8 (ฉบับที่ 32 กรกฎาคม - กันยายน 2563), 13.
- วรารุณ เหล่าจินดา. (2559). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์), 125.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 .กรุงเทพฯ: พริกหวาน กราฟฟิค, 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรง พิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 14.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 9.
- John W. Best. (1981). Research in Education, 4 ed.. Englewood Cliffs: Prentice-Hall, 182.
- Lee J. Cronbach. (1974). Essentials of Psychology Testing, 3 ed.. New York: Harper & Row, 161.
- Rensis Likert. (1961) New Pattern of Management. New York: McGraw – hill. 74.
- Robert V. Krejcie and Daryle W.Morgan. (1970) Determining Sample Size for Research Activities. Journal for Education and Psychological Measurement 3, no. November. 508.